

бѣде въ работѣ съ себе си, а не съ чужды ещщества.

10. Кога-то нѣкога ся отгѣлиши отъ обыкновенны-ты гоненія и утѣсенія на повседневныя животъ, кога-то нѣкои обстоятелства тя исключать по много часове отъ свѣтовныя мятежъ, колко съвсѣмъ инакъвъ ставашь въ пріятнѣ-тѣ тишинѣ на уединеніе-то!

11. Колко высокы и дълбокы мысли ся възбуждать въ душѣ-тѣ ти, колко въ свѣсѣмъ инакъвъ видѣлиѣ съзирашъ ты свѣта и самага себе си, кога-то страсти-ты ти сѣ тихи и не ти помрачявать погледа въ бѣдѣщность-тѣ!

12. Колко често си почувствуваѣ ты самъ ниесткость-тѣ и малолѣпіе-то на прѣпирни-ты и раздоры-ты между хора-та, колко пѣти си намѣрвалъ и въ себе си нѣчто за изобличеніе!

13. Колко често си придобывалъ ты благородны и прѣвъсходны рѣшенія изъ тихы-ты размысленія въ уединеніе-то!

14. Само въ уединеніе-то стоимъ мы при насъ си, само тамъ никое земно дыханіе не размѣтва огледало-то, въ кое-то виждаме вътрѣшныя свѣтъ; само тамъ ся распилывать облаци-ти прѣдъ наши-ты очи; само тамъ никой чуждъ образъ не ся случява между насъ и Бога; само тамъ гледаме мы въ наше-то сѣрдце неговья образъ и бытіе, само тамъ ся отваря невидимый храмъ и едно небесно откровеніе ны ся открыва чудесно.

15. Да, кой-то е помислилъ нѣкога нѣчто голѣмо и прѣвъсходно, кой-то е рѣшилъ нѣчто смѣло и исполнско, кой-то е начерталъ нѣчто божественно и свѣтло, кой-то е прѣдпріелъ нѣчто благодѣтельно и